

СБЖ със законодателни инициативи в защита на журналистите

- 01.12.2016

Предложенията на СБЖ за законодателни инициативи в защита на журналистическия труд и свободата на медиите са обсъдени и приети на заседание на Управителния съвет на СБЖ на 19 август 2016 г.

Те бяха представени на пресконференция в СБЖ на 8 септември т.г. Предложенията подлежат на обсъждане, допълване и юридическо прецизиране. СБЖ очаква мнението на колегията относно изказаните в текста идеи.

Предложения на СБЖ

за законодателни инициативи за защита

на журналистическия труд и свободата на медиите

Обсъдени и приети на заседание

на Управителния съвет на СБЖ на 19 август 2016 г.

МОТИВИ:

1. Журналистиката не е търговска дейност като всяка друга и медиите не могат да продават информация, защото тя не е стока, а основно човешко право. Техният бизнес се състои в предоставяне на платена професионална услуга към обществото – защита на неговото право да получава информация, за да знае своето състояние и да се ориентира в процесите, които му влияят.

Както лекарите предоставят здравни услуги, но не продават здраве, а юристите предоставят юридически услуги, но не продават справедливост, така и медиите предоставят информационни услуги, но не продават информации. Те нямат авторски права над информациите, защото фактите произтичат от обществото и след редакционната обработка се връщат към обществото.

- **Журналистическият труд е слабо защитен**, защото в условията на отворени системи на комуникация през интернет неговите продукти са лесно достъпни. Това означава, че се потребяват или безплатно, или срещу минимално заплащане, което прави медиите **нерентабилни**. Рекламата в интернет е слабо ефективна поради лесната възможност да бъде игнорирана и затова поради ниската си цена не компенсира безплатното предоставяне на журналистическите продукти.
- **Медиите са в криза в целия свят, защото не е измислен механизъм за тяхното самофинансиране в ерата на интернет**. С изключение на някои специализирани онлайн издания – като финансовите и научните, за които

професионалистите са склонни да се абонират - всички други са губещи, защото не могат да покриват производствените си разходи от продажба на информационни продукти и услуги.

Търсят се заместващи форми на финансиране, но всички носят риск да деформират основното предназначение на медиите да служат като защитници на основното човешко право на информация. **След като обществото престава да носи отговорност за финансирането на медиите**, те си намират частни или държавни спонсори, които имат възможност да ги ползват за своите по-тесни интереси. **Това превръща журналистиката в частен пиар или в държавна пропаганда, което е противоположно за доверието в нея.** Журналистите, нямат по-важен капитал от доверието на клиентите. Загубят ли го, стават излишни.

4. Катастрофалното сриване на България в международните класации за свобода на словото (на 113 -то място през 2016 г.) е показател за деградация, която се дължи не само на обективни, но и на важни субективни причини. Тъй като поради хроничната си криза **медиите стават все по-евтини за изкупуване и все по-лесни за манипулиране**, физическите и юридическите лица с пари и стремеж за обществено влияние лесно ги придобиват, префасонират, концентрират и дори ако искат – ликвидират.

Най-голям естествен интерес за влияние върху възможно най-много хора имат властите, защото медиите могат да служат като инструмент за управление на обществените процеси. В същото време обществото може да използва медиите за публичен обратен натиск над властите, но намаляването на неговото влияние в публичната комуникация (след доброволния му отказ да я финансира чрез заплащане на продуктите ѝ) означава и намаляване на силата му за въздействие върху управляващите среди.

5. От 10 години в България се наблюдава концентрация на медиите чрез фиктивното им овладяване от частни лица, но през скрито държавно финансиране. Подставени лица се назначават за медийни собственици, въпреки че не разполагат с паралелен бизнес, от който да финансират издателската си работа. На практика повечето частни медии са поверени на кредитни милионери или на загадъчни офшорки, а държавата щедро ги финансира през министерства чрез възлагане на поръчки без публични конкурси или чрез немотивирано разпределение на европейски фондове за комуникационни програми.

Доколкото в крайна сметка огромната част от медиите имат общ финансов знаменател, продукцията им е еднакво сива и угодническа към силните на деня, **а ролята им на пазители на човешкото право на информация е заменена от поръчков пиар (бял или черен), както и от класическа пропаганда.** Тази деформация е вредна за обществото, защото медиите би трябвало да му служат като нервна система, която постоянно да му дава обективна информация за неговото състояние и да го предпазва от вътрешни разрушителни процеси. Скриването или замъгляването на проблемите не само потиска съпротивителните сили на обществения организъм, но и приспива бдителността на управляващите среди, които в условията на медиен комфорт не чувстват

предупреждаващ обществен натиск. Всичко това е предпоставка за тежки обществени болести.

6. Принизяването на ролята на медиите се отразява тежко на журналистическата професия, която запада морално и материално. Журналистите в България са едни от най-слабо защитените в Европа. Те биват подлагани на тежки изпитания на съвестта при смяна на собствеността на медиите или на редакционните ръководства, като единственото им средство за самозащита е правото им да напуснат редакцията си или дори професията. Притиснати от материални нужди повечето предпочитат да запазят работата си, но това означава **скрита подмяна на професията, защото журналисти се превръщат в пиари, пропагандисти или рекламисти.** Медийният пазар не е широк и възможностите за професионална ротация са крайно ограничени. Затова много журналисти продължават да пазят работните си места при унизително ниско или нередовно заплащане на труда им. От такива професионалисти със смачкано самочувствие, изложени на постоянен страх за оцеляване в професията, не може да се очаква друго освен автоцензура, за да не дават основания да бъдат изхвърлени от редакциите.

7. Деградацията на професията не е само българско явление и затова Комитетът на министрите на държавите от Съвета на Европа прие на 13 април 2016 г. "Препоръка за защита на журналистиката и гарантиране на безопасността на журналистите и другите медийни участници". Чест прави на България, че този важен документ бе гласуван по време на нейното ротационно председателство на Съвета на Европа. Тя обаче трябва да покаже, че признава проблемите не само на хартия, а желае да положи реални усилия за преодоляването им.

"Тревожен и неприемлив е фактът, че журналисти и други медийни участници в Европа все повече биват застрашавани, тормозени, подлагани на следене, заплашвани, произволно лишавани от свобода, нападани физически, измъчвани и дори убивани заради тяхната разследваща дейност, заради мнения или съобщаване на факти, особено когато работата им се фокусира върху теми като злоупотреба с власт, корупция, нарушаване на човешките права, криминални прояви, тероризъм и фундаментализъм", обявява още в първите си редове този важен документ, подготвян от 2013 г. (за мнение по темата вж. <http://www.segabg.com/article.php?id=801504>).

Препоръката, която е приета без уговорки от всичките 47 страни в Съвета на Европа (само Русия си е запазила правото да прецени дали да я прилага за т.нар. "други медийни участници" извън сферата на професионалните журналисти), означава *„държавите-членки да въведат цялостна законодателна рамка, която дава възможност на журналистите и другите медийни участници да допринасят ефективно и без страх за обществения дебат".* „Тази законодателна рамка трябва да подлежи на независим, съществен преглед, за да се гарантира, че защитата на упражняването на правото на свобода на словото е стабилна и ефективна на практика и че законодателството е подкрепено от ефективни механизми за прилагането му (...) Прегледите трябва да обхващат съществуващите нормативни актове и проектозаконите, включително и тези, които касаят тероризма, екстремизма и националната

сигурност, както и всяко друго законодателство, което засяга правото на свобода на словото на журналистите и другите медийни участници.”

- **Управителният съвет на СБЖ се чувства ангажиран с тази препоръка,** отнасяща се също към професионалните организации на журналистите, и затова предлага на Комисията по медии и култура на Народното събрание да обсъди следните въпроси за защита на журналистическия труд и медийната свобода:

I. Една от първите насоки в препоръката е “да бъде обърнато необходимото внимание на важността от адекватно законодателство в сферата на труда и заетостта, което да защитава журналистите и другите медийни участници от произволно уволнение или репресивни мерки, както и от неблагоприятни условия на труд, които могат да ги изложат на недопустим натиск да се отклонят от приетата журналистическа етика и стандарти”. Синдикалната защита на българските журналисти е много слаба, защото в страната **няма национален браншови колективен трудов договор** и повечето журналисти са оставени сами да договарят условията си на труд със своите работодатели. На практика те са беззащитни. Само в големите обществени медии има традиции на колективно договаряне, но те съществуват по инерция отпреди 1989 г.

1. Необходимо е държавата да наложи по законодателен път през Кодекса на труда приемането на **рамков национален Колективен трудов договор на журналистите и другите редакционни дейци**, който да признава особената роля на тяхната професия в демократичното общество. Въз основа на него ще могат да се сключват колективни трудови договори във всяка редакция, където има синдикални организации, или ако няма такива, индивидуалните трудови договори ще трябва да се съобразяват с тази рамка. Минималната защита, предвидена в Кодекса на труда, не е достатъчна, за да гарантира чрез журналистиката защита на човешкото право на информация, когато медийната среда е толкова деформирана.
2. Въвеждането на колективно договаряне в редакциите може да стане чрез **допълнение в Кодекса на труда**, което да изисква работодателите да преговарят с журналистическите синдикати, ако повече от половината от трудовия колектив желае такъв договор.
3. Рамковият национален Колективен трудов договор да включва като задължение на работодатели и журналисти да спазват **Етичния кодекс на българските медии, приет през 2004 г.** в присъствието на президент, председател на парламента и министър председател и депозиран в Народното събрание за съхранение.
4. Държавата трябва да признае журналистиката като **втора категория труд** поради статистически доказаната му вредност, водеща до ранни заболявания и висока смъртност.

II. За подобряване на “медийната екосистема” Комитетът на министрите на СЕ препоръчва

1. *“Приемането и ефективното прилагане на регламент за собствеността на медиите (...) Подобен регламент трябва да гарантира прозрачност в собствеността на медиите и да предотврати концентрацията им в ущърб на плурализма. Тя трябва да засегне въпроси като индиректна и междумедийна собственост, както и съответните ограничения относно собствеността на медиите от лица, заемащи публична длъжност”*.

2. Трябва също така да се регламентира ясно държавното субсидиране на медии, защото само публичните институции могат в днешните условия да запазят финансовата връзка общество-медии, която прави журналистите отговорни към обществото, а не просто към властите, чиито интереси са потесни. *“Дискриминационното разпределение на субсидиите за обществените медии или печата, или на приходите от държавна реклама може също да има смразяващ ефект върху критичната редакционна нагласа на медиите особено при по-малките медийни организации и в несигурния икономически климат”*, пише в препоръката.

3. Това означава да излезе на светло не само кой се води собственик на медия, но и как се финансира медията. За целта трябва да се запише такова изискване в **Закона за защита на конкуренцията**, като се отдели специално внимание на медиите и тяхното финансиране. В сегашния си вид този закон не улавя концентрацията на медии в България, въпреки нейната очевидност. Той не ограничава нечестното и задкулисно финансиране на медии.

4. Трябва да се внесат промени и в **Закона за обществените поръчки**, за да има равнопоставеност между медиите, а не да се фаворизират едни за сметка на други по преценка на властите. Тази практика има развращаваща роля, защото насърчава угодническо поведение и отказ от критичен подход.

5. Да се регламентира **процент от Републиканския бюджет**, предоставян на медиите - обществени, частни и регионални. **Сумата да се разпределя и контролира от Обществен съвет**, изграден от представители на държавни, професионални и неправителствени организации, в който изпълнителната власт да няма доминираща роля.

6. Чрез финансовото си участие държавата трябва да спомогне за утвърждаване на професионалните стандарти, като **не допуска до държавно и европейско финансиране редакциите, които не са подписали националния Етичен кодекс на българските медии от 2004 г.** Той е признат от държавната власт чрез Народното събрание, което го е инкорпорирало в чл.76 на Закона за радио и телевизия, в чиято ал. 2 се казва, че *“Доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват нормите на Етичния кодекс на българските медии, разработен от Фондация “Национален съвет за журналистическа етика”*. Всяка промяна на ЗРТ или приемането на нов закон да запазва този текст като жалон за общи професионални стандарти, закриляни от държавата.

7. С поправка в ЗРТ да се въведе гражданска квота в Съвета за електронни медии, която да включва четирима допълнителни членове към сегашния състав, от които един да е представител на главната синдикално-творческа организация на журналистите.

8. Да се увеличи наказанието за посегателство над журналисти и то да се определи в Наказателния кодекс като квалифициращ признак от съответните състави на престъпление – заплахи, телесни повреди, убийства и пр.

9. Да се декриминализира обидата и клеветата, както препоръча Съветът на Европа. На 3 май 2006 г. тогавашният генерален секретар на Съвета на Европа Тери Дейвис се обърна със следния призив: *"Призовавам членовете на Съвета на Европа да преразгледат своето законодателство и да отменят съответните наказателни текстове, както и да не допускат непропорционални обезщетения за обида и клевета при граждански дела срещу журналисти... Заплахата с преследване за клевета е особено коварен начин за сплашване".* България, която е сред европейските първенци по съдебно преследване на журналисти, утвърждава лошата практика длъжностни и влиятелни лица да се възползват често от репресивните възможности, предвидени в Наказателния кодекс, вместо да водят граждански дела за непозволено увреждане чрез обида и клевета. Така държавни служители, крупни бизнесмени, политици и други задействат държавни механизми за преследване на журналисти, като не само се стремят към непропорционални компенсации, но и упражняват смразяващо действие върху свободата на словото чрез подклаждане на автоцензура в медиите. По този начин законът не защитава обществения интерес, а го осакатява.

Предложения за промени в законодателството във връзка с инициативата на СБЖ за защита на журналистическия труд

- 16.06.2017

I. За защитата на журналистите при сключване на колективен трудов договор и при определяне на условията за пенсиониране:

Предлага да се приеме Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда както следва:

§ 1. Към чл.52 се създава нова ал.5 със следното съдържание:

“(5) Несключването на колективен трудов договор на отраслово и браншово равнище не може да бъде основание за отказ да се водят преговори за сключване на колективен трудов договор в отделно предприятие.“

§ 2. Чл.52, ал.2 да се измени и да придобие следното съдържание:

(2) „Синдикалните организации на браншово или отраслово равнище, както и на равнище предприятие и община могат да предявяват срещу виновния работодател иск за обезщетение на причинените имуществени и неимуществени вреди.“

II. За регламентиране на собствеността върху медиите:

Предлага да се приеме Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията както следва:

§ 1. В чл.8 се създава нова т.16 със следното съдържание:

„16. води регистър на собствеността върху печатните и електронните вестници и списания.“

§ 2. Създава се нов чл.26а със заглавие „Регистър на собствеността върху печатни и електронни вестници и списания“ със следното съдържание:

„(1) Лицата, които притежават пряко или чрез друго ценни книги и дялове в търговски дружества – издатели на печатни и електронни вестници и списания са длъжни да декларират размера на участието си в регистъра по чл.8 в срок от един месец от датата на придобиването им, а при промяна и при прекратяване на участието - от датата, на която те са настъпили.

(2) Регистърът по чл.8 е публичен като достъпът до данните в него се осъществява по реда на Закона за достъп до обществена информация.“

§ 3. Създават се нови ал.3, ал.4 и ал.5 на чл.99 със следното съдържание:

„(3) За неизпълнение на задължението по чл.26а председателят на комисията налага имуществени санкции и глоби.

(4) Актовете за установяване на нарушенията се издават от упълномощени от председателя на комисията длъжностни лица. Наказателните постановления се издават от председателя на комисията.

(5) Установяването на нарушението, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на ЗАНН“

§ 4. Създава се нов чл.100а със следното съдържание: „За неизпълнение на задължението по чл.26а на юридическите лица се налага имуществена санкция в размер на 5 на сто от оборота им за предходната финансова година

§ 5. Създава се нов чл.102а със следното съдържание: „За неизпълнение на задължението по чл.26а на физическите лица се налага глоба в размер до 2000 лв .“

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 6 В §1 от Допълнителните разпоредби се създава нова т.19 със следното съдържание:

„19.„Печатни вестници и списания“са издания, които излизат в последователна поредица с интервал между отделните броеве не по-голям от 1 месец.“

§ 7 В §1 от Допълнителните разпоредби се създава нова т.20с със следното съдържание:

„20. „Електронни вестници и списания“са онлайн медии с редакционна организация като традиционните печатни медии, които имат и електронни версии на своите издания.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 7. Този закон отменя чл.7а и чл.17, ал.6 от Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения.

§ 8. В чл.17, ал.2 от Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения изразът „или по чл.7а, ал.1“ се заличава.

§ 9. В едномесечен срок от влизането на закона в сила лицата, които притежават ценни книги и дялове в търговски дружества – издатели на печатни медии са длъжни да декларират размера на участието си в регистъра по чл.8. В случай на неизпълнение се прилагат разпоредбите на чл.99, ал.3, ал.4 и ал.5, чл.100а и чл.102а.“

III. За установяване на санкция за неспазване на националния Етичен кодекс на българските медии:

Предлага да се приеме Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията както следва:

§ 1. Създава се нова ал.4 на чл.76 със следното съдържание: „(4) Доставчиците на медийни услуги, които не са се задължили да спазват националния Етичен кодекс на българските медии (2004 г.) не могат да получават държавно финансиране.“

IV. За въвеждане на гражданска квота в СЕМ:

Предлага да се приеме Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията както следва:

§ 1. В чл.24, ал.1 цифрата 5 се заменя с цифрата 7. След думите „Народното събрание“ се поставя запетая, а съюзът „и“ се заличава. В края на изречението вместо точка се поставя запетая и се добавя следният израз: „и 2 действащи журналисти, избрани от националната Комисия за журналистическа етика с квалифицирано мнозинство от 2/3 от състава ѝ.

§ 2. В чл.24, ал.2 след думата „Народното събрание“ се поставя запетая и се заличава съюзът „и“, а след думата „президента“ се добавя изразът: „и решението на националната Комисия за журналистическа етика“, след което текстът продължава.“

§ 3. В чл.29, ал.1, изр. второ след думите „Народно събрание“ се поставя запетая и отпада съюзът „и“, а след думата „президента“ вместо точка се поставя запетая и се допълва изречението с израза: „и през две години от квотата на националната Комисия за журналистическа етика.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В срок от един месец от влизането на закона в сила националната Комисия за журналистическа етика избира членовете на Съвета за електронни медии от своята квота. Мандатът им изтича с изтичането на мандата на действащите членовете на Съвета за електронни медии, избрани от Народното събрание или назначени от президента.

§ 5. Съставът от квотата на националната Комисия за журналистическа етика през първия му мандат се обновява по жребий.

V. За държавното финансиране на медиите:

1. Предлага в Закона за държавния бюджет да се предвиди специална субсидия за защита на медийната среда.

2. Да се приеме Закон за изменение и допълнение на Закона за закрила и развитие на културата както следва:

3. Към чл. 14 (*който описва функциите на Министерството на културата*) в ал. 2 се добавя нова т. 9 със следното съдържание:

„Т.9 Подпомага съществуването, развитието и плурализма на печатните медии в България като необходим елемент на информационното осигуряване на обществото и публичния дебат.“

4. В чл. 20 се добавя нова ал. 1а със следното съдържание:

„1а. За изпълнение на функциите по чл.9, ал2, т.9 министърът на културата чрез фонд „Защита на медийната среда“ и главните редактори сключват договори при спазване на законодателството в областта на държавните помощи.“

5. В Глава пета се създава се нов раздел III с чл.36а – чл.36н.

Раздел III

Фонд “За защита на медийната среда”

Чл. 36а. (1) Създава се Фонд "За защита на медийната среда" с цел подпомагане на дейността на централните и регионални печатни медии в Република България.

(2) Фондът е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на културата със седалище София.

Чл. 36б. (1) Фонд "За защита на медийната среда" се ръководи от управителен съвет, който се състои от 11 членове, 8 от които се избират от:

- Националната Комисия за журналистическа етика – 2 членове;
- Асоциацията на регионалните медии – 2 членове
- Съюзите на издателите – 2 членове
- СБЖ и други синдикално-творчески съюзи на журналистите – 2 членове

(2) В Управителния съвет задължително се включва заместник-министър на културата, заместник-министър на финансите и заместник-министър на труда и социалната политика.

(3) Мандатът на членовете на управителния съвет е две години.

Чл.36в. (1) Членовете на Управителния съвет по ал.1 могат да бъдат журналисти с поне пет години професионален стаж в печатна медия и които имат обществена авторитет и професионално признание.

(2) Не могат да бъдат членове на Управителния съвет на Фонда лица, които са осъждани за лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер или са еднолични търговци, собственици на капитал на търговски дружества, съдружници, управители, прокуристи или членове на ръководни и контролни органи на търговски дружества, които са издатели на печатни медии.

Чл. 36г. (1)

Член на управителния съвет може да бъде освободен преди изтичане на мандата му в случай на:

1. трайна фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си повече от тримесеца;
2. влязла в сила присъда за умишлено престъпление;
3. влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;
4. подаване на оставка;
5. смърт.

Чл.36д. (1) Управителният съвет избира свой председател, който ръководи заседанията му.

(2) Управителният съвет избира изпълнителен директор, който не може да бъде негов член. Той ръководи оперативната дейност на Фонда и го представлява пред други физически и юридически лица.

Чл.36е. Министърът на културата приема правилник за устройството и дейността на Фонд "За защита на медийната среда".

Чл. 36ж. Управителният съвет взема решенията си с мнозинство $\frac{3}{4}$ от състава си.

Чл.36з. (1) Средствата във Фонд "За защита на медийната среда" се набират от:

1. субсидия, определена в Закона за държавния бюджет на Република България за съответната бюджетна година;
2. дарения, завещания и спонсорство от български и чуждестранни физически и юридически лица;
3. лихви по сметките на Фонда;
4. петдесет на сто от събраните глоби и имуществени санкции по Закона за защита на конкуренцията (*предложението по-горе*);

5. други източници, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(2) Средствата от Фонда се разходват за:

1. програми и проекти за гарантиране на свободата на словото и развитие на журналистическата етика и саморегулацията в печатните медии;

2. образователни програми в областта на печатните медии;

3. финансово подпомагане на печатни медии.

Чл. 36и. Печатните медии-кандидати за финансово подпомагане представят:

1. учредителен акт;

2. заверени финансови отчети за две години, предхождащи годината, в която се иска субсидията;

3. документ удостоверяващ структурата на капитала и разпределението на собствеността;

4. състав на редакционната колегия;

5. план-стратегия на редакционната политика;

6. състав на щатните и извънщатните сътрудници.

Чл. 36й. Средствата за финансово подпомагане на печатни медии се разпределя при спазването на следните изисквания:

1. профил и обществена значимост на медията;

2. район на разпространение;

3. читателски интерес;

4. специфични нужди и потребности, които медията обслужва;

5. спазване на националния Етичен кодекс на българските медии от 2004 г.

Чл.36к. Сумата, която може да получи печатна медия, не може да бъде по-голяма от 5 на сто от оборота за предходната година. Медии, които получават бюджетни средства по силата на специален закон, нямат право да участват в разпределението на субсидията.

Чл.36л. Средствата за финансово подпомагане по чл.36з, ал.2, т.1 и 2, се предоставят, като се оценяват обществената значимост на проекта или програмата, тяхната роля за утвърждаването на професионалните стандарти в областта на журналистиката и ефекта им за развитието на правото на свобода на изразяване и достъп до информация.

Чл.36м. (1) Средствата за финансово подпомагане на печатни медии се предоставят след провеждане на конкурс по ред, определен от министъра на културата.

(2) Средствата от Фонда се предоставят въз основа на договор, сключен между него и спечелилия участник в конкурса.

(3) Резултатите от проведените конкурси се обявяват публично.

Чл.36н. Фондът публикува ежегоден доклад за своята дейност.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон "печатни медии" са вестници или списания, които излизат в последователна поредица с интервал между отделните броеве не по-голям от 1 месец.

VI. За промени в Закона за обществените поръчки:

Предлага да се приеме Закон за изменение и допълнение на Закона за обществените поръчки както следва:

§ 1. Чл.13, ал.1,т. се отменя. (Той гласи, че Законът за обществените поръчки не се прилага при поръчки за закупуване на програмно време или осигуряване на предавания, които се възлагат на доставчици на медийни услуги).

§ 2. Чл.10, ал.1 се допълва със следното ново изречение: „Медии, които не са се задължили да спазват националния Етичен кодекс на българските медии (2004 г.) или които го нарушават, не могат да бъдат кандидати или участници в процедура за възлагане на обществена поръчка по този закон.“

VII. За посегателствата над журналистия занаякателната отговорност на журналисти:

Предлага в Наказателния кодекс да се направят следните изменения и допълнения:

§ 1. В Чл. 131 ал.2 след от Наказателния кодекс да се допълни по следния начин: след думата „(възпитател)“ да се добавят думите „или на журналист“.

§ 2. Чл.148 ал.1, т.2 се отменя.

София, 15 юни 2017 г.

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Кодекса на труда

В сила от 01.01.1987 г.

Обн. ДВ. бр.26 от 1 Април 1986г., обн. ДВ. бр.27 от 4 Април 1986г., изм. ДВ. бр.6 от 22 Януари 1988г., изм. ДВ. бр.21 от 13 Март 1990г., изм. ДВ. бр.30 от 13 Април 1990г., изм. ДВ. бр.94 от 23 Ноември 1990г., изм. ДВ. бр.27 от 5 Април 1991г., изм. ДВ. бр.32 от 23 Април 1991г., изм. ДВ. бр.104 от 17 Декември 1991г., изм. ДВ. бр.23 от 19 Март 1992г., изм. ДВ. бр.26 от 31 Март 1992г., изм. ДВ. бр.88 от 30 Октомври 1992г., изм. ДВ. бр.100 от 10 Декември 1992г., изм. ДВ. бр.69 от 4 Август 1995г., доп. ДВ. бр.87 от 29 Септември 1995г., доп. ДВ. бр.2 от 5 Януари 1996г., доп. ДВ. бр.12 от 9 Февруари 1996г., доп. ДВ. бр.28 от 2 Април 1996г., изм. ДВ. бр.124 от 23 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.22 от 24 Февруари 1998г., изм. ДВ. бр.52 от 8 Май 1998г., изм. ДВ. бр.56 от 19 Май 1998г., изм. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.108 от 15 Септември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., доп. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.110 от 17 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.25 от 16 Март 2001г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 2002г., изм. ДВ. бр.105 от 8 Ноември 2002г., изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г., изм. ДВ. бр.18 от 25 Февруари 2003г., изм. ДВ. бр.86 от 30 Септември 2003г., изм. ДВ. бр.95 от 28 Октомври 2003г., изм. ДВ. бр.52 от 18 Юни 2004г., изм. ДВ. бр.19 от 1 Март 2005г., изм. ДВ. бр.27 от 29 Март 2005г., изм. ДВ. бр.46 от 3 Юни 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.83 от 18 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.24 от 21 Март 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.48 от 13 Юни 2006г., изм. ДВ. бр.57 от 14 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.68 от 22 Август 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.40 от 18 Май 2007г., изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.104 от 11 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г., изм. ДВ. бр.94 от 31 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.109 от 23 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.103 от 29 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.46 от 18 Юни 2010г., изм. ДВ. бр.58 от 30 Юли 2010г., изм. ДВ. бр.77 от 1 Октомври 2010г., изм. ДВ. бр.91 от 19 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.18 от 1 Март 2011г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г., изм. ДВ. бр.61 от 9 Август 2011г., изм. ДВ. бр.82 от 21 Октомври 2011г., изм. ДВ. бр.7 от 24 Януари 2012г., изм. идоп. ДВ. бр.15 от 21 Февруари 2012г., изм. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г., изм. идоп. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.49 от 29 Юни 2012г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Октомври 2012г., доп. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.104 от 3 Декември 2013г., доп. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2014г., изм. идоп. ДВ. бр.27 от 25 Март 2014г., изм. идоп. ДВ. бр.61 от 25 Юли 2014г., изм. идоп. ДВ. бр.54 от 17 Юли 2015г., изм. ДВ. бр.61 от 11 Август 2015г., изм. идоп. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., изм. идоп. ДВ. бр.98 от 15 Декември 2015г., изм. ДВ. бр.8 от 29 Януари 2016г., изм. идоп. ДВ. бр.57 от 22 Юли 2016г., изм. ДВ. бр.59 от 29 Юли 2016г., изм. идоп. ДВ. бр.98 от 9 Декември 2016г., изм. идоп. ДВ. бр.105 от 30 Декември 2016г.

Действащата уредба на воденето на преговори за сключване на колективен трудов договор в Кодекса на труда е кратка и се нуждае от подобрене с цел осигуряване на достатъчно гаранции за водене на преговорите и сключването на колективен трудов договор. В тази връзка предлагаме в Кодекса на труда изрично да се посочи, че несклучването или въобще липсата на колективен трудов договор на национално или на отраслово ниво не бива да бъде основание за отказ от водене на преговори за сключване на колективен трудов договор в отделното предприятие. По този начин ще се гарантира по-ефективно възможността да се сключват колективни трудови договори в рамките на предприятията и оттук да се защитят правата на работниците и служителите при сключването на индивидуални трудови договори.

Смятаме, че действащата правна уредба в Кодекса на труда относно отговорността на работодателя за отказ да води преговори за сключване на колективен трудов договор трябва да се развие и допълни, като се предвиди възможност синдикалните организации на браншово или отраслово равнище, както и на равнище предприятие и община, да могат да предявяват срещу виновния работодател иск за обезщетение на причинените имуществени и неимуществени вреди.

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията

Обн. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.54 от 16 Юли 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.73 от 20 Септември 2011г., изм. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.56 от 24 Юли 2015г.

Приемането и ефективното прилагане на правила за собствеността на медиите гарантира прозрачност в собствеността им и ще предотврати концентрацията на медиите в ръцете на един собственик или на неизвестни офшорки.

Настоящата правна уредба, която се съдържа в Закона за задължителното депозиране на печатни и други издания не постига целта си. Медийни собственици стават подставени лица или кредитни милионери, които нямат паралелен бизнес, за да финансират издателската работа. Това е вредно за обществото, защото медиите би трябвало да му служат, като постоянно му дават обективна информация за неговото състояние и го предпазват от вътрешни разрушителни процеси. Скриването или замъгляването на проблемите потиска съпротивителните сили на обществения организъм, приспива бдителността на управляващите среди, които в условията на медиен комфорт не чувстват предупреждаващия обществен натиск. За да се избегнат тези последици,

собствениците на медии трябва да излязат на светло. Тъй като отделните медии представляват търговски дружества, най-естествено е изискването за прозрачност на собствеността върху медиите да се запише в Закона за защита на конкуренцията.

За тази цел предлагаме да се предвидят съответни права и задължения на Комисията за защита на конкуренцията, както и създаването на специален регистър за собствеността върху печатни и електронни вестници и списания, който да се води от нея. Този регистър следва да съдържа данни относно лицата, които притежават пряко или чрез друго акции и дялове в търговски дружества, след като са издатели на печатни и електронни вестници и списания. Предлаганите изменения и допълнения имат за цел да подобрят действащата правна уредба и в същото време да създадат условия за по-ефективен контрол от орган, който има достатъчно капацитет да го осъществява.

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Обн. ДВ. бр.138 от 24 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.60 от 2 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.79 от 29 Септември 2000г., изм. ДВ. бр.96 от 9 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.112 от 29 Декември 2001г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Август 2002г., изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г., доп. ДВ. бр.99 от 11 Ноември 2003г., изм. ДВ. бр.114 от 30 Декември 2003г., изм. ДВ. бр.99 от 9 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.115 от 30 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.93 от 22 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.21 от 10 Март 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 Април 2006г., изм. ДВ. бр.70 от 29 Август 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.10 от 30 Януари 2007г., изм. ДВ. бр.41 от 22 Май 2007г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.37 от 19 Май 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.99 от 15 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.12 от 12 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.47 от 22 Юни 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.99 от 17 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.28 от 5 Април 2011г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.38 от 18 Май 2012г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 15 Март 2013г., изм. ДВ. бр.91 от 18 Октомври 2013г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.96 от 9 Декември 2015г., доп. ДВ. бр.46 от 17 Юни 2016г., доп. ДВ. бр.61 от 5 Август 2016г., изм. ДВ. бр.98 от 9 Декември 2016г., изм. ДВ. бр.103 от 27 Декември 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.8 от 24 Януари 2017г.

I. За гарантиране на честното, прозрачно и безопасно полагане на журналистическия труд предлагаме да бъде въведена санкция за неспазване на Етичния кодекс на българските медии, приет през 2004г. Народното събрание го е инкорпорирало в текста на чл. 76 ал.2 от Закона за радио и телевизия, съгласно

който доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват нормите на Етичния кодекс на българските медии. По този начин ще се създадат необходимите гаранции за спазването на общи професионални стандарти, закриляни от държавата, а отгук и за повишаване на общественото доверие в медиите.

II. С оглед осигуряване на повече прозрачност в работата на СЕМ и повишаване на общественото доверие в него, както и за утвърждаване на гражданското общество, предлагаме да се създаде гражданска квота в СЕМ, която да включва двама допълнителни членове към сегашния състав и той да се увеличи от 5 на 7 членове. С оглед функциите и задачите на този орган те трябва да бъдат журналисти, които имат достатъчен опит и авторитет в журналистическите среди. В законопроекта се урежда и въпросът за механизма, по който те трябва да бъдат излъчени и избрани. Тази промяна в действащата правна уредба има за цел да създаде възможност за обществен контрол върху работата на електронните медии.

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за закрила и развитие на културата

Обн. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 2000г., попр. ДВ. бр.34 от 6 Април 2001г., изм. ДВ. бр.75 от 2 Август 2002г., изм. ДВ. бр.55 от 25 Юни 2004г., изм. ДВ. бр.28 от 1 Април 2005г., изм. ДВ. бр.74 от 13 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.93 от 22 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.99 от 9 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.21 от 10 Март 2006г., изм. ДВ. бр.41 от 19 Май 2006г., изм. ДВ. бр.106 от 27 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.84 от 19 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 13 Март 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.13 от 16 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.50 от 2 Юли 2010г., изм. ДВ. бр.97 от 10 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.25 от 25 Март 2011г., изм. ДВ. бр.54 от 15 Юли 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.77 от 9 Октомври 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.102 от 21 Декември 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.68 от 2 Август 2013г., доп. ДВ. бр.96 от 9 Декември 2015г., изм. ДВ. бр.16 от 26 Февруари 2016г.

Законопроектът има за цел да регламентира ясно държавното субсидиране на печатните медии. Целта е да се гарантира журналистите да бъдат отговорни към обществото и неговите проблеми, а не към неясния субект, формално представящ се за собственик на печатната медия. Само публичните институции могат да запазят в днешните условия финансовата връзка общество-печатни медии. Печатните медии са в криза в целия свят, тъй като няма механизъм за тяхното финансиране в епохата на интернет, когато достъпът до продуктите им е безплатен. След като обществото престава да носи отговорност за финансирането на печатните медии, но желае да потребява техните услуги, необходимо е да се въведе гаранционен по своя характер механизъм за финансирането им. С предлагания законопроект се създава специален фонд, като събраните в него средства да се разпределят и контролират от обществен съвет, изграден от представители на държавни, професионални и неправителствени организации, в който изпълнителната власт да няма доминираща роля. По такъв начин чрез

финансовото си участие държавата трябва да спомогне за утвърждаване на професионалните стандарти, като не допуска до държавно и европейско финансиране редакциите, които не са подписали или не спазват националния Етичен кодекс на българските медии (2004 г.).

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за обществените поръчки

Обн. ДВ. бр.13 от 16 Февруари 2016г., доп. ДВ. бр.34 от 3 Май 2016г.

Предлаганият законопроект има за цел да осигури равнопоставеност между медиите при възлагането на обществени поръчки. За тази цел се предлага да се отмени чл.13, ал.1 от Закона за обществените поръчки, който изключва прилагането му по отношение на закупуването на програмно време или осигуряване на предавания, които се възлагат на доставчици на медийни услуги. В същото време с цел да се гарантира честна процедура по възлагането на обществени поръчки на медиите се въвежда забрана за онези от тях, които не спазват националния Етичен кодекс на българските медии (2004 г.), да бъдат допускани като кандидати или участници в процедурите по възлагане на обществени поръчки.

МОТИВИ

към Закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.31 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.10 от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.31 от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107 от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120 от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 10 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември

1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г., изм. ДВ. бр.101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.92 от 27 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.38 от 11 Май 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.85 от 23 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.89 от 6 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 16 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 22 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.23 от 27 Март 2009г., изм. ДВ. бр.27 от 10 Април 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.80 от 9 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.32 от 27 Април 2010г., изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г., изм. ДВ. бр.60 от 5 Август 2011г., доп. ДВ. бр.19 от 6 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.60 от 7 Август 2012г., изм. ДВ. бр.17 от 21 Февруари 2013г., доп. ДВ. бр.61 от 9 Юли 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 27 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.19 от 5 Март 2014г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., доп. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.24 от 31 Март 2015г., доп. ДВ. бр.41 от 5 Юни 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., доп. ДВ. бр.102 от 29 Декември 2015г., изм. ДВ. бр.32 от 22 Април 2016г., доп. ДВ. бр.47 от 21 Юни 2016г., изм. ДВ. бр.83 от 21 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.95 от 29 Ноември 2016г., изм. ДВ. бр.13 от 7 Февруари 2017г.

Целта на предлагания законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс е да декриминализира обидата и клеветата. Според действащото законодателство определянето на някои твърдения, включително и на журналисти в резултат на техни журналистически разследвания, като обида и клевета се разглеждат като престъпления от частен характер. Това е несправедливо и спъва работата на журналистите. От друга страна, подобен текст влиза в сериозна колизия със свободата на словото. Ето защо предлагаме да бъде отменен чл.148, ал.2 от Наказателния Кодекс. При това положение засегнатите биха могли да защитят правата си по реда на чл.45 и сл. От Закона за задълженията и договорите.

Същевременно с оглед защитата на живота и здравето на журналистите и техния труд в законопроекта се предлага за причиняването на телесна повреда на журналист да се предвиди по-строга наказание.